

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 8

A. TITEL

*Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de
fundamentele vrijheden;
Rome, 4 november 1950*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn in *Trb.* 1951, 154 geplaatst.

Het Verdrag is nog ondertekend voor:

Oostenrijk ..... 13 december 1957

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 154.

In de aldaar op blz. 38 afgedrukte vertaling dienen twee correcties te worden aangebracht:

In artikel 9, lid 2: „. . die in een democratische samenleving nodig zijn *in het belang van de openbare veiligheid*, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of . .”

In artikel 10, lid 2: „. . die in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van 's lands veiligheid, *territoriale onschendbaarheid of openbare veiligheid*, de bescherming van de openbare orde en . .”.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1954, 151.

Ten gevolge van een toezegging aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal (brief van 31 maart 1958: Bijl. *Hand.* II 1957/58 — 4900, hoofdstuk III, nr. 27) is het voornemen tot erkenning voor Nederland

van het individuele klachtrecht zoals dat is voorzien in artikel 25 van het Verdrag, op de voet van artikel 61, lid 3, der Grondwet ter kennis van de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en in overeenstemming met artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk ter kennis van de Staten van Suriname en de Staten van de Nederlandse Antillen gebracht bij brieven van 1 augustus 1958 (Bijl. *Hand.* I 1957/58, nr. 202, en Bijl. *Hand.* II 1957/58 — 5229, nr. 1). De toelichtende nota welke de brieven vergezelde, is ondertekend door de Minister van Buitenlandse Zaken J. LUNS en de Minister van Justitie SAMKALDEN. Bij brief van 25 augustus 1958 gaf de Voorzitter van de Tweede Kamer, in overeenstemming met artikel 61, lid 3, der Grondwet, namens de Kamer aan de Minister van Buitenlandse Zaken de wens te kennen, dat het voornemen tot erkenning van het individuele klachtrecht aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zou worden onderworpen (Vergelijk Bijl. *Hand.* II 1957/58 — 5229, nr. 2).

De artikelen 1 en 2 van de Wet van 25 mei 1960 (*Stb.* 226), houdende goedkeuring van de erkenning voor Nederland van het individueel klachtrecht, luiden:

„**Artikel 1.** Goedgekeurd wordt, dat een verklaring wordt afgelegd tot erkenning voor Nederland van het individueel klachtrecht, zoals dat is voorzien in artikel 25 van het op 4 november 1950 te Rome gesloten Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Artikel 2. Goedgekeurd wordt, dat de in artikel 1 bedoelde erkenning geschiedt voor een termijn, eindigende 31 augustus 1964.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. J. DE QUAY en de Minister van Justitie A. C. W. BEERMAN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1958/59, 1959 en 1959/60 — 5359; *Hand.* II 1959/60, blz. 286—294; Bijl. *Hand.* I 1959/60, nr. 51 en nr. 51a; *Hand.* I 1959/60, blz. 442—452.

E. BEKRACHTIGING

In een brief van 4 december 1956 aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa heeft Noorwegen het bij de bekrachtiging gemaakte voorbehoud (*Trb.* 1954, 151) ingetrokken.

Behalve door de in *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1956, 5 genoemde Staten is het Verdrag nog bekrachtigd door:

Oostenrijk . . . . . 3 september 1958

„1. les dispositions de l'article 5 de la Convention seront appliquées sans préjudice des dispositions des lois de procédure administrative, BGBl n° 172/1950, concernant les mesures de privation de liberté qui resteront soumises au contrôle

postérieur de la Cour administrative ou de la Cour constitutionnelle, prévu par la Constitution fédérale autrichienne;

2. les dispositions de l'article 6 de la Convention seront appliquées dans la mesure où elles ne portent atteinte, en aucune façon, aux principes relatifs à la publicité de la procédure juridique énoncés à l'article 90 de la Loi fédérale constitutionnelle dans sa version de 1929."

G. INWERKINGTREDING

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1956, 5.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 154, *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1956, 5.

Voor het daar genoemde Protocol van Parijs van 20 maart 1952 bij het onderhavige Verdrag zie ook *Trb.* 1961, 9.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag op 11 augustus 1955 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 2889. De tekst is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 213, blz. 221 e.v.

Met betrekking tot de voorgenomen erkenning van het individuele klachtrecht, in het bijzonder tot de door de Regering gevolgde weg om terzake de goedkeuring der Staten-Generaal te verwerven, zijn op 19 augustus 1958 in de Eerste Kamer der Staten-Generaal vragen gesteld, die op 27 augustus 1958 door de Minister van Buitenlandse Zaken schriftelijk zijn beantwoord (*Bijl. Hand.* I 1957/58, nrs. 202 a en b).

Met betrekking tot het niet verkrijgbaar zijn van afdrukken van het Verdrag zijn op 28 augustus 1959 in de Tweede Kamer vragen gesteld, die op 25 september 1959 door de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. schriftelijk zijn beantwoord (*Aanhangsel Hand.* II 1959/60, nr. 2).¹⁾

Europese Commissie voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot erkenning van de bevoegdheid van de Europese

---

¹⁾ Sindsdien is de Nederlandse vertaling van het Verdrag opnieuw uitgegeven door het Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf onder de titel: „Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”. Deze uitgave is verkrijgbaar via de boekhandel.

Commissie voor de rechten van de mens om verzoekschriften in ontvangst te nemen:

Denemarken	2 april 1957
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1957.	
België	23 augustus 1957
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 30 juni 1957.	
Noorwegen	3 december 1957
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 9 december 1957.	
Luxemburg	28 april 1958
Voor drie jaar, te rekenen van 18 april 1958.	
de Bondsrepubliek Duitsland	21 juli 1958
Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 1 juli 1958.	
Oostenrijk	3 september 1958
Voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1958.	
België	2 juli 1959
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 30 juni 1959.	
Noorwegen	7 december 1959
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 9 december 1959.	
IJsland	14 april 1960
Verlenging tot wederopzegging, te rekenen van 25 maart 1960.	
Nederland (Rijk in Europa)	5 juli 1960
Voor de periode van 28 juni 1960 tot 31 augustus 1964.	

De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:

„Je déclare que, conformément à l'article 25 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît, pour le territoire européen du Royaume, à partir de ce jour et pour la période qui se termine le 31 août 1964, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'homme d'être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans ladite Convention.

La Haye, le 28 juin 1960.

*Le Ministre des Affaires Etrangères a.i.
du Royaume des Pays-Bas,*

(s.) J. DE QUAY”

Europees Hof voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 46 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot aanvaarding van de rechtsmacht van het Europese Hof voor de rechten van de mens (Nadat op 3 september 1958 was voldaan aan de voorwaarde gesteld in artikel 56, lid 1, van het Verdrag, heeft de Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa, in overeenstemming met artikel 39 van het Verdrag, op 20 januari 1959 de rechters voor het Hof gekozen; vergelijk Jaarboek 1958/59 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, blz. 42—43. Sinds 20 januari 1959 kunnen, op grond van artikel 56, lid 2, zaken bij het Hof aanhangig worden gemaakt.):

Denemarken	2 april 1957
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 7 april 1957.	
Luxemburg	28 april 1958
Voor drie jaar, te rekenen van 18 april 1958, en op voorwaarde van wederkerigheid.	
de Bondsrepubliek Duitsland	21 juli 1958
Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 1 juli 1958, en op voorwaarde van wederkerigheid.	
IJsland	3 september 1958
Voor drie jaar, te rekenen van 23 augustus 1958.	
Oostenrijk	3 september 1958
Voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1958, en op voorwaarde van wederkerigheid.	
Denemarken	23 maart 1959
Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 7 april 1959.	
Nederland	5 juli 1960
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 31 augustus 1959, en op voorwaarde van wederkerigheid.	
België	5 juli 1960
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 29 juni 1960.	

De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:

„Je déclare que le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de toute autre Partie Contractante à la Convention ci-dessus mentionnée acceptant la même obligation, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'homme conformément à l'article 46 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, pour une nouvelle période

de cinq années à partir du 31 août 1959, sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de ladite Convention.

La Haye, le 28 juin 1960.

*Le Ministre des Affaires Etrangères a.i.
du Royaume des Pays-Bas,
(s.) J. DE QUAY*

Uitgegeven de vijftwintigste januari 1961.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.*